

RUSKI I NWA L I D

N^o

44.

PIĄTEK.

21 Lutego. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy 9 Lutego.

Dnia 8 b. m. obchodzona była w tej stolicy z zwykłą uroczystością rocznica urodzin Jego Cesarzewicowskiej Mości Wielkiego Xiążęcia *Michała Pawłowicza.*

Od tygodnia panuje tu czas wilgotny i dżdżysty. Zimy nie mieliśmy prawie dotychczas w tym roku.

Rozkaz Dzienny do wojska Polskiego.
w Kwaterze Głównej w Warszawie.

Dnia $\frac{14}{26}$ Stycznia 1819.

ZANAWYŻSZYM ROZKAZEM.

Wraca do służby i umieszczony zostaje.

W Korpusie Artylleryi i Inżynierów: W Korpusie Inżynierów, uwolniony od służby Rozkazem dziennym z dnia 13 Grudnia 1815 Porucznik Inżynierów, Menard Taroni.

Przeniesiony zostaje.

W jeździe: Z pułku 3go strzelców konnych Kapitan *Michał Roszkiewicz*, do Sztabu dywizyi strzelców konnych, z przeznaczeniem do pełnienia obowiązków Adjunkta.

Otrzymują żądane Dymissye z pensją.

Z pułku 3go Ułanów, Kapitan *Józef Madaliński*, z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interesów familijnych.

W piechocie: Z pułku 1go strzelców pieszych, Porucznik *Tadeusz Czosnowski*, i Podporucznik *Adam Imbra.*

W nagrodę zastug.

W Korpusie Artylleryi i Inżynierów: z batalionu Saperów, Podofficer *Onufry Nidecki.* w stopniu Podporucznika.

Otrzymuje wyższy stopień.

Uwolniony od służby, z bateryi 2giej lekko-konnej, Podofficer *Antoni Chrzanowski*, stopień Podporucznika, z pozwoleniem noszenia munduru wojska.

Utraca pozwolenie noszenia munduru wojska, za fałszywe oskarzenie.

W jeździe: Uwolniony od służby, z pułku 1go Ułanów, Kapitan *Franciszek Sierpułowski.*

NACZELNY WÓDZ

(podpisano) K O N S T A N T Y.

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem

Generał Szef Sztabu Głównego *Toliński.*

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Wiednia 6 Lutego.

Podatek z domów, którego dotychczas używano na opłatę mieszkań rozmaitych urzędników i officialistów, teraz zupełnie jest zniesiony; a opłata pomienionych pomieszczeń wyznacza się z kasy państwa. Na miejsce tego podatku włożono obowiązek na właścicieli domów, oswiecania ulic i utrzymania policji miastowej, równie też pewna składka na utrzymanie głównego szpitalu. Wszystko atoli razem wzięte, niewynosi iak trzy czwarte części podatku pierwszego. A tak summa która się dotychczas wносиła przez właścicieli domów; zmniejszoną jest 250,000 talarów.

Otrzymało tu wiadomość, że Wielki Xiążę Rosyjski *Michał*, w dniu 7 przeszłego miesiąca wieczorem przybył do Bolonii.

Od brzegów Menu, 9 Lutego.

Wiadomo jest, że od niejakiego czasu nawiększe mężowie tak chrześciance iak Izraelici powstają przeciwko nauce *Talmuda* iako sekcje każące prawdziwe wyznanie *Moyżesza*, i tamujące związki i stosunki żydów z innymi współobywatelami. Rzecz zatem jest nierownie widoczniej biała w oczy, że właśnie w tymże czasie niejakis *Moddel-Szuster* w Frankforcie ofiarował 55,000 złotych dla założenia wielkiej szkoły *Talmudu*. Gazeta Moguncka podając nam tę wiadomość, kończy takową, życząc aby się rząd wdał w to i zapobiegł temu *inspekto- wi* szkodliwej nauki.

J w naszych wiekach (piszy iedna z gazet Paryzkich) niezbywa płci piękney na odwadze właściwey męczyznom. Jest w Paryżu niejakas Pani *Lurier*, która oddawna nosi ubior maytki, i wypełnia ten obowiązek z osoblwszą pilnością i zapałem. Niedawno 60 letni starzec niewiadomo z iakiey przyczyny rzucił się z mostu iednego do Sekwany i niechybnieby się stał ofiarą tego kroku rozpaczki, gdyby nienadeszła pomieniona *Lurier*. Rzuciła się za nim w zupełnym ubraniu i wydobyła iuż tonącego z wody. Powiadaią, że to iuż iedynasty człowiek, którego takim sposobem wyratowała.

Piszą także z Włoch, że strefa tameczna od niejakiego czasu bardzo się przemieniła, i panujące zimna stają się przyczyną dosyć częstych nagłych śmierci.

FRANCYA.

z Paryża, 6 Lutego.

Dnia wczorayszego odbył się pogrzeb niešťeliwego młodego oficera *St. Marcellin*, synowca znanego Margrabiego *Fontan*. Przeciwnikiem jego był dawny przyjaciel *Teio de Nante* z którym nawet razem odbywali nauki; powodem zaś do pojedynku była różnica w zdaniach politycznych. *St. Marcellin* służył niegdys Oficerem w woysku *Bonapartego*, szczęśliwie powrócił do oycyzny z wyprawy do Rosyji, przeszedł potem na stronę *Burbonów* i stał się *zapalonym royalistą* był oraz współnikiem w wydawaniu dziełnika *le Conservateur*. — Pojedynek był właśnie w ten sam dzień, kiedy ustryia jego Margrabiego *Fontan* miał być okazą festynu. Pierwszym gościem którego do domu Margrabiego przywieziono, był umierający jego synowiec. A tak festyn odłożonym został.

W iednym z dzienników tutejszych podaje się z tego powodu rozsądna rada, to jest podciągnąć pojedynki pod rozwiązanie oddzielnego sądu przysięgłych.

Uważają, że wielu z marszałków, którzy służyli w wielkim woysku, cierpią teraz podagrę. To zapewna pochodzi od ustawicznego teraz siedzenia na miejscu, do czego wcale nie są przyzwyczajeni.

Jeden z dzienników naszych czyni uwagę z powodu okoliczności rozestanych do prefektów, uwalnających się od służby, że przynajmniej Ministrowie terazniejsi grzeczniejsi są od tych, którzy byli za rządów *Napoleona*; gdyż wtenczas uwolnieni od służby dopiero przez *Monitera* dowiadywali się o tem!

W tych dniach wyszła tu ciekawa Xiążka pod tytułem: *Correspondence inedite officielle et confidentielle de Napoleon Bonaparte* (Nie drukowana korespondencya urzędowa *Napoleona Bonaparte* z dworami zagranicznymi, z Jenerałami i Ministrami Francuzkami oraz zagranicznymi &c.) Dotychczas wyszła, pierwsza część tego interessującego dzieła; zawiera korespondencyą jego w czasie pobytu we Włoszech od 28 Marca do 23 Sierpnia 1796 roku. Tam między innymi opisane jest armistycium z Sardynią, wzięcie *Tortony*, *Bolonii* i *Mantui*. — Wielu Jenerałów, którzy mu towarzyszyli i później stali się sławnymi, opisuje przed dyrektoriatem w nienayprzyjemniejszych kolorach. O iednym tylko *Bertier* powiada, że ten w osobie swojej łączy wszystko, to jest talenta, rozum, męztwo i niespracowanosc. Zda-

nie jego o *Massena i Ogereau* podobnież dosyć przyjazne. Pierwszy według niego jest czynny, przezorny i odważny; a ostatni obdarzony niepospolicitym rozumem, stały, mężny, waleczny, kochany od wojska i szczęśliwy. — *Serrurier* zdaniem jego jest walecznym żołnierzem, lecz nic więcej; i za nadto ma mało ufności w wojsku. — *Despinoux* opieszasty, rokosznic i bez odwagi, niekochany od podkomendnych i niezrodzony do wojskowosci; lecz zresztą honorowy, rozsądny, dobry polityk i pożytecznie mógłby być użyty wewnątrz kraju. Zdanie jego co do drugich Jenerałów dywizyi *Saurai, Garnier, Gottier* wcale niepodchlebne.

(Reszta Później)

ROZMAITOŚCI.

Dokończenie o powieszoney Grün (Obacz Nr. wczorayszy.)

Dnia trzeciego to jest 16 Grudnia przypadł paroxyzm gorączki; lecz zawsze była zupełnie przytomną, chociaż ustawnie się skarżyła na ból szyi i żąłdka. Znowu upuszczono iey szesć uncyi krwi i przewiązując rękę gdy doktorowie byli z nią sami, pytali się: Czy pamięta co się z nią działo? Na to pytanie odpowiedziała zrozumiale w wyrazach następujących: «Kiedy będąc ieszcze na switaniu przyszła się ze mną pożegnać matka, słyszałam od jednego z obecnych, że wkrótce się pocznie wykonanie kary i że z niektórych skazanych na śmierć już zdejmują kajdany. Te słowa takim mnie nabawiły strachem, iż nic niemogłam ani słyszeć, ani widzieć.

Niepamiętam co się ze mną działo potem; niepamiętam iak zemnie zdięto kajdany, iak przyprowadzono na miejsce kary, i co daley było. — Wtenczas doktorowie powiedzieli iey, że znajdując się już na rusztowaniu powtórzyła ieszcze kilka razy zaręczenie o niewinności swoiey. Niechciała ona dopotąd wierzyć tey okolicznosci, dopokąd niektórzy świadkowie niepowtórzyli. Nazajutrz iednakże przypomniła, że na miejscu kary widziała stojącego obok siebie człowieka obwinętego w coś nakształt prześcieradła. — (Był to kat w swoim płaszczu). Dnia siedmiastego Grudnia ukazały się iey na szyi i piersiach plamy iakby krwią nalane. Anna *Grün* skarżyła się zawsze na ból żąłdka i na odrętwiałość ięzyka. Pokrzepiła się co kolwiek trochą chleba rozmoczonego w piwie. Nocy następujący spała dobrze blisko

siedmiu godzin i nieczuła już więcej gorączki. Plamy pomienione krwawe poczęły się gnoić, a odrętwiały ięzyk odzyskał zwycayny ruch i sprężystość. Na obiad dano iey kawał kury.

Tym czasem pogłoska o zmarłych wstaniu *Anny Grün*, rozniosła się pomiescie i dóm w którym znajdowała się, wkrótce się napełnił ciekawemi różnego stanu. Natłok ludu tak był wielki, że doktorowie musieli prosić zwierzchnosci miejscowey, aby do wrót domu przystawiona była warta. W tę własnie porę rodzice iey i sąsiedzi ich, mieszkańcy bliskiey wsi przysli do miasta, a sędzia główny zalecił, aby każdy chcący widzieć *Annę Grün*, płacił za weyscie pewną ilość. Odbieranie tey opłaty poruczone było iey rodzicom. A ponieważ osoby znakomite płaciły ile chciały, zebrano więc w krótce dosyć znaczną sumę. Tym czasem główny sędzia nayusilniey się starał o zupełne iey przebaczenie. Z badań zaś okazało się, że gdy z natężonemi siłami pracowała w polu będąc od 17 tygodni w ciąży, dostała krwotoku i płód wspólnie z krwią wypłynął; czego i sama ona niemogła wiedzieć. Rzecz jest warta uwagi że dziad młodego człowieka, który był przyczyną ułomności tey kobity, obwiniający ją o zabójstwo dziecka, na trzeci dzień po iey ożyciu umarł nagie ruszony paraliżem! Ta nadzwyczajna okolicznosc, równie iak stałe i ciągłe twierdzenie samey *Anny Grün*, że jest niewinną, potwierdzaue tak przy pierwszych badaniach iak i na miejscu samey kary, nakoniec tak cudowne iey wyratowanie, zdawały się równie białacemi iak i niezaprzeczonemi dowodami prawdziwey iey niewinności. W krótkim czasie otrzymała ona zupełne przebaczenie, a po czterech tygodniach opuściła dom, do którego mniemany trup iey był przyniesiony dla doswiadczeń anatomicznych. Wzięta z sobą trumnę gdzie była złożoną, iako dowod swey niewinności i powróciła do swoiey rodziny, gdzie licznie zgromadzony lud odprowadził ją przy okrzykach radości.

Przy tem wartą jest uwagi ta okolicznosc, że doktor *Petti*, który tak usilnie się starał o powrócenie do życia tey nieszczęśliwey, był szczegolnie powodowany do tego przez następującą pobudkę: Niedługo przed tem doktor ieden *Francuzki* wydał dzieło, w którym między innem dowodził, że w Anglii niedoszli ieszcze do doskonałości w sztu-

ce wieszania przestępców; gdyż tym nie-przełamują po powieszeniu szyi, iak się to dzieje we Francyi. Dla tey to przyczyny doktor pomieniony brał na siebie każdego powieszzonego w Anglii, gdyby tylko prędko przewieziono go z *Dower* do *Calais* z łatwością powrócić do życia.

Panowie *König* i *Bauer* znani powszechnie iako wynalazcy do najwyższego stopnia dokładności posuniętey maszyny drukarskiej, w Anglii zaprowadzoney, opuściwszy *London* powrocili do oyczyzny, i osiedli w Bawaryi niedaleko *Wirzburga*, w klasztorze niegdyś *Cystersów*, który od rządu prawem własności nabyli. Zamiarem ich jest zubożać Niemieckie drukarnie wynalazkiem swoim i iuż trudnią się wygotowaniem rzeczoney maszyny, z wielu miast u nich zamówionej. Podług ich podania, machina ta potrzebuie tylko 3 ludzi, z których dway od dzieci zastąpieni bydź mogą, żeby wybili tyle arkuszy, ile na dotychczasowych 25 prasach silnych ludzi za ledwie wybić zdoła. Wybiia ona za jednym razem po obu stranach arkusza, i sama nakłada farbę z taką równością i jednostajnością, do iakiey ręka ludzka nie jest zdolna. Pomimo tych zalet, są iednak tacy, którzy powątpiewaią, ażeby machina ta w Niemczech utrzymać się mogła. Czas i doświadczenie okażą.

— Piszą z *Szwajcaryi*, iż 62letni człowiek w mieście *Zurich* mając obłąkany rozum przepowiedzeniami Pani *Krudener*, i uwierzywszy iey, że wkrótce sąd ostateczny nastąpi, rozdał co miał, a tylko opatrzył się w czołno dla ratowania się w powszechnym potopie. Gdy ten opóźniał się, a ów biedak nie miał żyć z czego, poszedł do szpitala, gdzie sobie gardło poderzwał, i umarł.

Jeden z astronomów Niemieckich przepowiedział iaki czas będziemy mieli w r. 1819. Podług niego, wiosna wczesnie się zacznie. Marzec i Kwiecień będą bardzo piękne. Zbiory wszelakie obfite, tylko wiśnie i sliwki chybią zupełnie. Wina będą wyborne, a zwłaszcza mocno cukrowane, lecz w mniejszej ilości niż r. 1818. W Sierpniu będą mgły suche, a w Wrześniu dni bardzo zimne. — Mieszkający blisko gor wulkanicznych powinni się mieć na ostrożności, bo wiele

będzie wybuchów z nich, poprzedzonych trzęsieniem ziemi.

Przez rok przeszły wypotrzebowano na oświecenie *Londonu* w nocy 300,000 stóp kubicznych gazu, do którego zrobienia wyszło przeszło 100,000 funtów tłustey ziemi, służącey do palenia zamiast węgla. Ilością tą gazu napełniono 76.500 lamp, a każdey światłość równa się światłości 6 świec, których, 6 na funt.

W pałacu Lorda Prezydenta miasta *Londonu* zdarzyło się temi dniami co następuje: „Jeden z Adwokatów kupił sobie przed kilku laty urząd dający mu prawo znajdowania się na dworze iego nie tylko podczas działań sądowych, ale i podczas publicznych obiadów. Nie cierpi on oddawna terażniejszego Lorda Prezydenta. Daia iednego przyszedł, iakby nic między nimi nigdy nie zaszło, do pałacu tegoż Lorda, i usiadł przy stole z Ławnikami iego. Lord kazał go wyprowadzić za drzwi, w czym nawet służącym swoim pomagał. Trzykrotnie Adwokat chciał użyć swego prawa obiadowego, lecz zawsze napróżno. Z tego powodu zaniósł skargę, i toczyć się będzie sprawa w Radzie municypalney *London*skiej.

W tych dniach obywatel z *Stavanger* przyjechał do *Chrystyianii* 200 *Renirów*, między którymi kilku zupełnie białych, tak zwanych *Syberyjskich*. — Zakupił ich w głębi *Laponii* w zamiarze rozkrzewienia w górzystey *Norwegii*, gdzie od bardzo dawnego czasu zupełnie wyginęły. — Z tego tak osobliwego a patriotycznego przedsięwzięcia, bardzo wiele obiecywać sobie można, albowiem *Renifer*, ile mało ku swey wygodzie wymaga, tyle znowu iako zwierz domowy staie się użytecznym, dając się za życia używać do pracy, dostarczając podostatkiem mleka a zabity wydaie smaczne mięso i piękne skóry. Obywatel ten był w drodze przez miesiąc dziewięć; żeby zaś nie zbłądził w nieprzebytych lasach, iakby na morzu, używał igły magnesowey. Dla braku sniegu, zostawił w drodze wiele sprzętów i namioty które z sobą prowadził, a dla braku żywności, 20 *Reniferów* na mięso zarznąć kazał. Wkrótce ma zamiar ieszcze raz taką samą podróż przedsięwziąć.

W P E T E R Z B U R G U

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.